

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकण्ठीयेभारतभावंदीपेपठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥५॥

ततःपार्थसमासाद्यपतंगइवपावकं ॥ पंचत्वमगमत्सौतिर्द्वितीयेहनिदारुणः ॥ २१ ॥ हतेकर्णे तु कौरव्यानि रुत्साहाहतौजसः ॥ अक्षौहिणीभिस्तिष्ठभिर्मद्रेशंपर्यवारयन् ॥ २२ ॥ हतवाहनभूयिष्ठाः पांडवापियुधिष्ठिरं ॥ अक्षौहिण्यानि रुत्साहाः शिष्ट्यापर्यवारयन् ॥ २३ ॥ अवधीन्मद्राजानंकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ तस्मिंस्तदार्धदिवसे कृत्वा कर्म सुदुष्करं ॥ २४ ॥ हतेशल्येतुशकुनिं सहदेवो महामनाः ॥ आहर्त्तारं कलेस्तस्य जघानामितविक्रमः ॥ २५ ॥ निहतेशकुनौ राजा धार्तराष्ट्रः सुदुर्मनाः ॥ अपाक्रामद्गदापाणिर्हतभूयिष्ठसैनिकः ॥ २६ ॥ तमन्वधावत्संकुद्धो भीमसेनः प्रतापवान् ॥ हृदे द्वैपायने चापि सलिलस्थंददर्शितं ॥ २७ ॥ हतशिष्टेन सैन्येन समन्तात्पर्यवार्यतं ॥ अथोपविविशुर्दृष्टा द्रुपदस्थं पंचपांडवाः ॥ २८ ॥ विगाढ्यसलिलं त्वाशुवाग्बाणैर्भृशविक्षतः ॥ उत्थाय स गदापाणिर्युद्धाय समुपस्थितः ॥ २९ ॥ ततः स निहतो राजा धार्तराष्ट्रो महारणे ॥ भीमसेनेन विक्रम्य पश्यतां पृथिवीक्षितां ॥ ३० ॥ ततस्तत्पांडवं सैन्यं प्रसुप्तं शिविरे निशि ॥ निहतद्रोणपुत्रेण पितुर्वधममृष्यता ॥ ३१ ॥ हतपुत्राहतबलाहतमित्रा मया सह ॥ युयुधानसहायेन पंचशिष्टास्तु पांडवाः ॥ ३२ ॥ सहैव रूपभोजाभ्यां द्रौणिर्युद्धादमुच्यत ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्यो मुक्तः पांडवसंश्रयात् ॥ ३३ ॥ निहतैकौ रवेन्द्रे तु सानुबन्धे सुयोधने ॥ विदुरः संजयश्चैव धर्मराजमुपस्थितौ ॥ ३४ ॥ एवंप्रदग्धव्युद्धमहान्यष्टादशप्रभो ॥ यत्र ते पृथिवीपाला निहताः स्वर्गमावसन् ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच शृण्वतां तु महाराज कथां तां लोमहर्षणां ॥ दुःखशोकपरिक्लेशावृष्णीनामभवंस्तदा ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि वासुदेववाक्ये पठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥ वैशंपायन उवाच कथयन्नेव तु तदा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ महाभारतयुद्धं तत्कथां ते पितुरग्रतः ॥ १ ॥ अभिमन्योर्वधं वीरः सोत्यक्रामन्महामतिः ॥ अप्रियंवदसुदेवस्य माभूदिति महामतिः ॥ २ ॥ मादौहित्रवधं श्रुत्वा वसुदेवो महात्ययं ॥ ३ ॥ दुःखशोकाभिसंतप्तो भवेदिति महामतिः ॥ सुभद्रा तु तमुक्त्वा तमात्मजस्य वधं रणे ॥ ४ ॥ आचक्ष्वरुणसौ भद्रवधमित्यपतद्भुवि ॥ तामपश्यन्निपतितां वसुदेवः क्षितौ तदा ॥ ५ ॥ दृष्ट्वैव च पपातो व्यर्सा सोऽपि दुःखेन मूर्छितः ॥ ततः स दौहित्रवधदुःखशोकसमाहतः ॥ ६ ॥ वसुदेवो महाराजरुणं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ननु त्वंपुंडरीकाक्ष सत्यवाग्भुवि विश्रुतः ॥ ७ ॥ यदौहित्रवधं मे घनख्यापयसि शत्रुहन् ॥ तद्वाग्निनेयनिधनं तत्त्वेनाचक्ष्वमेप्रभो ॥ ८ ॥

कथयन्नेवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥